

ning, den være nok saa „mandlig“, ogsaa uden et eget Hjem, være en bedre Kvinde, hvis hun gennem sin Opdragelse har lært at se paa Livet ud fra et Hjemms Forudsætninger. Intet er tristere end en Kvinde uden Hjem og uden kvindelige Instinkter. Disse Neutrumsindivider forflader Menneskeheden.

Men det er ikke nok med, at de unge Piger bør og maa lære at blive selvstændige og dygtige Ledere af Hjem. Dette er dog til Slut en Faguddannelse, som i værste Fald kan læres som et andet Fag, naar de skal gifte sig. Men de maa lære, at Kvindens Hovedopgave er at assimilere Tidens Tanker med Hjemmets Aand, saa at der gennem dem bliver en dyb og betydningsfuld Vekselvirkning mellem Samfundet og Hjemmene, mellem det offentlige Liv og Individet. Dette er Kernen i deres vordende Opgaver som Mødre. Barnet faar i Hjemmet Grundlag for sin Personlighed og sin Karakter. Men dette Grundlag maa være i Kontakt med det Liv, Barnet skal komme til at leve ude i Samfundet. Kvinderne som skal opdrage og danne Karaktererne i Hjemmet, maa forstaa deres Tid, maa forstaa Hjemmets Betydning og have en selvstændig Opfattelse af de Idealer, de gennem Hjemmene vil arbejde frem i Tiden. Derfor er vor Tids Kvinder saa lykkelig stillet, fordi vor Tid aabner dem Anledning til Kundskaber, til Udvikling, til Indflydelse. Men derfor har de ogsaa saa stort et Ansvar, fordi Land og Folk kræver dem til Regnskab for Hjemmene.

Vi vil ikke klage over de unge Piger. Selv ikke da, naar vi maa tilstaa, at meget af den Fritid, de raader over,

anvender de ofte til deres Pynt og Fri-sure. Men lad os maale vor egen Evne som Mødre og Husmødre paa det Syn, vi har magtet at give dem af Hjemmets Betydning for Samfundet. Lad os maale den Værd, vi kan vente, de skal faa for Samfundet, paa det kvindelige Hjærtelag og den Offervillighed, de har over for Børn og syge, den Interesse, de har for de smaa i Samfundet og for alle, som lider.

Moderfølelsen — det er Kvindens Adelsmærke. Det maa ikke udviskes i vor Tids Kamp om Brødet og Jagen efter boglige Kundskaber. Alle Kundskaber, al Udvikling gør en Kvinde mere værdifuld som Moder. Men mangler hun Moderfølelsen og Kvindeinstinktet over for de unge, er hun en defekt Kvinde, uanset om hun har al Verdens andre Evner og Kundskaber.

Samfundslivet skriger efter den gode Kvinde. De bedste Mænd aabner hende Adgang til Indflydelse i Land og Kommune og tager hende gerne med paa Raad. Men kun saa længe hun er en virkelig Kvinde og medbringer de kvindelige Evner, Manden ikke selv ejer. Vi trænger ikke til dobbelt saa mange Vælgere og dobbelt saa mange valgbare Individer, som da kun Mændene raadede. Vi trænger til mandige Mænd og kvindelige Kvinder, der hver for sig medbringer deres Køns bedste Egenskaber. Naar disse to samarbejder, da faar vi bedre Hjem, da faar vi et bedre Samfund.

Lad os da for Hjemmets og Samfundets Skyld, forstaa hvilket Ansvar vor Tid paalægger Kvinderne, og opdrage en Slægt af unge Piger, som i Hjemmene ser Landets og Folkets hel-ligste Opgave til dem. *Marie Michelet.*